Judecătoria Soroca
Sediul Central

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

în cauza contravențională privind contestația depusă de Cojocari Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 din 14.08.2026 și deciziei de sancționare întocmite în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional

Dosar nr. 5r-67/2026
(NR. PIGD: 4-26119056-46-5r-18092026)

Examinarea contestației împotriva procesului-verbal și deciziei agentului constatator

Municipiul Soroca
16 noiembrie 2026

Cauza contravențională a fost examinată în perioada: 18 septembrie 2026 (data parvenirii dosarului în instanță) până la 16 noiembrie 2026 (data pronunțării hotărârii)

Textul corespunde originalului

Judecătoria Soroca, sediul Central
Instanța de judecată în componență:
Președintele ședinței, judecător — Nelea Codreanu
Grefier — Nicoleta Belinschi
Cu participarea:
Contestatarului — Ion Cojocari
În lipsa:
Agentului constatator — Lucian Chilaru
(*a solicitat examinarea în lipsă*)

examinând în ședință publică cauza contravențională privind contestația depusă de Cojocari Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 din 14.08.2026 și deciziei de sancționare întocmite în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional,

C O N S T A T Ă:

ÎN FAPT,

La data de 18 septembrie 2026, Judecătoriei Soroca, sediul Central, de către Inspectoratul Național de Securitate Publică, Direcția patrulare Nord a fost remisă spre examinare contestația depusă de Cojocari Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 și deciziei agentului constatator din 14.08.2026.

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 din 14 august 2026, întocmit de agentul constatator Chilaru Lucian, angajat al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Direcția patrulare Nord, în privința lui Cojocari Ion a fost reținută săvârșirea faptei contravenționale prevăzută de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin decizia agentului constatator, Cojocari Ion a fost sancționat în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional cu amendă în mărime de 12 unități convenționale, echivalentul sumei de 600 lei, cu aplicarea a trei puncte de penalizare.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și cu decizia agentului constatator din 14 august 2026, la data de 3 septembrie 2026, Cojocari Ion a depus la Inspectoratul Național de Securitate Publică contestația înregistrată cu nr. 4929, prin care,

în temeiul art. 384 alin. (2) lit. k) și art. 448 din Codul contravențional, a solicitat anularea actelor contestate și încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației, Cojocari Ion a susținut că, la 14 august 2026, în jurul orei 16:00, a fost oprit de un echipaj al Poliției pe traseul Soroca–Chișinău, fiindu-i comunicat verbal că ar fi circulat cu viteza de 64 km/h, constatată prin intermediul unui mijloc tehnic amplasat la aproximativ 15 km de locul opririi.

Contestatarul a invocat că nu i-au fost comunicate locul și ora exactă a măsurării vitezei, limita de viteză aplicabilă pe sectorul respectiv și poziția automobilului în raport cu indicatoarele rutiere. Totodată, a pus la îndoială suficiența probelor privind săvârșirea contravenției, solicitând prezentarea înregistrărilor radar, a documentelor privind verificarea metrologică a mijlocului tehnic și a probelor care confirmă identificarea vehiculului și limita de viteză aplicabilă.

Sub aspect procedural, a susținut că agentul constatator nu i-a permis formularea și consemnarea corespunzătoare a obiecțiilor, nu i-a prezentat conținutul final al procesului-verbal, nu i-a solicitat semnătura și nu i-a înmânat copia acestuia. De asemenea, a invocat lipsa unui martor asistent sau a documentării corespunzătoare a unui eventual refuz de semnare, neaducerea la cunoștință a drepturilor procesuale și neinformarea despre posibilitatea achitării a jumătate din amendă.

A mai susținut că nu a recunoscut săvârșirea contravenției și nu a acceptat sancțiunea aplicată, contestând legalitatea procedurii de examinare și sancționare. În acest context, a solicitat verificarea modalității de întocmire a procesului-verbal, a semnăturii electronice a agentului constatator și a respectării cerințelor legale privind examinarea cauzei.

Referitor la comunicarea actului, contestatarul a arătat că nu a primit procesul-verbal și materialele dosarului, cunoscând seria și numărul acestuia doar din răspunsul Inspectoratului Național de Securitate Publică nr. 34/17-14478 și din informațiile afișate în portalul public. A susținut că autoritatea nu a prezentat dovezi privind expedierea actului, iar răspunsul oferit la cererea sa din 14 august 2026 nu a soluționat expres solicitările formulate. În opinia sa, aceste împrejurări i-au afectat dreptul la apărare și posibilitatea contestării efective a sancțiunii.

Cu privire la termenul de contestare, a considerat că acesta nu a început să curgă în lipsa comunicării legale a actului, solicitând constatarea respectării termenului sau, subsidiar, repunerea în termen.

A invocat garanțiile dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, făcând referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În consecință, Cojocari Ion a solicitat constatarea nulității absolute sau, subsidiar, relative a procesului-verbal, anularea acestuia și a deciziei agentului constatator, cu încetarea procesului contravențional. În ultimă subsidiaritate, în cazul reținerii vinovăției, a solicitat reindividualizarea sancțiunii contravenționale, invocând faptul că cererea sa privind aplicarea unei sancțiuni sub limita minimă nu ar fi fost examinată corespunzător.

La 19 octombrie 2026, Cojocari Ion a depus o completare la contestație, invocând suplimentar neidentificarea aparatului radar în procesul-verbal, neclarități privind locul măsurării, limita de viteză aplicabilă și identificarea operatorului.

A reiterat încălcările privind semnarea procesului-verbal, informarea despre drepturi și comunicarea acestuia, solicitând administrarea probelor suplimentare.

Ulterior, prin notele scrise din 5 noiembrie 2026, contestatarul a menținut obiecțiile privind lipsa semnăturii sale, necomunicarea procesului-verbal, legalitatea aplicării sancțiunii și insuficiența probelor tehnice, solicitând prezentarea înregistrării originale, clarificarea diferențelor dintre datele măsurării și audierea persoanelor implicate.

Totodată, a solicitat ca extrasul din cazierul contravențional să nu fie utilizat pentru dovedirea vinovăției, contestând relevanța sancțiunilor anterioare și numărul punctelor de penalizare indicate.

În final, și-a menținut solicitarea de anulare a actelor contestate și încetare a procesului contravențional, iar subsidiar, de reindividualizare a sancțiunii.

POZIȚIA PARTICIPANȚILOR LA PROCES

În ședința de judecată, contestatarul Cojocari Ion a susținut contestația, solicitând admiterea acesteia, anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 14 august 2026, precum și încetarea procesului contravențional.

În susținerea poziției sale, a invocat încălcarea garanțiilor procedurale la întocmirea procesului-verbal, lipsa semnăturii sale și a mențiunii privind refuzul de semnare, neinformarea despre drepturile procesuale, neînmânarea copiei actului și aplicarea sancțiunii fără recunoașterea faptei și fără emiterea unei decizii distincte.

Totodată, a contestat fiabilitatea măsurării vitezei, susținând că fotografia radar și buletinul de verificare metrologică nu sunt suficiente pentru demonstrarea contravenției, în lipsa înregistrării video integrale, a datelor tehnice și a explicațiilor operatorului. A invocat neclarități privind distanța și momentul măsurării, identificarea automobilului, marja de eroare și limita de viteză aplicabilă sectorului de drum.

A criticat neprezentarea agentului constatator și a operatorului radar în ședința de judecată, precum și neexecutarea demersurilor probatorii formulate. De asemenea, a contestat pertinența și exactitatea extrasului din cazierul contravențional, invocând neconcordanțe privind punctele de penalizare.

A solicitat constatarea respectării termenului de contestare sau, subsidiar, repunerea în termen, excluderea probelor contestate și soluționarea tuturor demersurilor formulate. În subsidiar, în cazul reținerii vinovăției, a solicitat individualizarea sancțiunii fără valorificarea antecedentelor contravenționale contestate și examinarea posibilității aplicării unei sancțiuni sub limita minimă legală.

În concluzie, a susținut că neregularitățile procedurale și insuficiența probelor, apreciate cumulativ, generează dubii care trebuie interpretate în favoarea sa și justifică admiterea contestației.

Agentul constatator Lucian Chilaru, nu s-a prezentat în ședința de judecată, a formulat o cerere către instanță prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa din motiv că se află la serviciu.

Având în vedere că agentul constatator a fost legal citat și a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanța de judecată, în temeiul art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, consideră posibilă examinarea cauzei în absența acestuia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

Articolul 7 din Codul contravențional

„Persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod."

Articolul 8 din Codul contravențional

„(1) Persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie.

(2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională."

Articolul 10 din Codul contravențional

„Constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională."

Articolul 236 alin. (1) din Codul contravenţional

"Depăşirea vitezei de circulaţie stabilite pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră

se sancţionează cu amendă de la 12 la 18 unităţi convenţionale cu aplicarea a 3 puncte de penalizare.

Art. 440 din Codul contravențional

„(1) Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare".

Art.425 din Codul contravențional

„(1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

(2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

(3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

(4) Nici o probă nu are valoare prestabilită.

(5) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod”.

Art. 442 din Codul contravențional

„ (1) Procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.”

Art.443 din Codul contravențional

„(1) Procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă;

c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional şi a victimei a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387;

g) obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, precum şi obiecţiile şi probele victimei;

h) informații despre instituția bancară şi despre modul de plată a amenzii.

(5) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional şi de victimă când există. În cazul în care constatarea contravenţiei este de competenţa unui organ colegial, procesul-verbal cu privire la contravenţie se încheie de către preşedintele organului colegial sau de către un membru ales cu votul majorităţii membrilor prezenţi la şedinţa în al cărei cadru are loc constatarea faptei ori desemnat de către preşedintele acestei şedinţe şi se semnează de către toţi membrii prezenţi la şedinţă.

(6) Faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon). În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.”

Art. 445 din Codul contravențional

(1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Art. 448 din Codul contravențional

„(1) Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447^1 alin.(8).

(2) În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia.

(3) Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atît la examinarea cauzei, cît şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale".

Articolul 461 din Codul contravențional

„(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

(2) Procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin.(1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată."

Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009

Pct. 47. 1) Limitele maxime de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt:

a) în localităţi - 50 km/h, pe teritoriile adiacente instituţiilor de învăţământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale oraşelor - 30 km/h, în zonele rezidenţiale şi teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h;

MOTIVAREA INSTANȚEI

Examinând contestația în raport cu argumentele invocate și apreciind materialele cauzei contravenționale în ansamblul lor, instanța de judecată ajunge la concluzia că aceasta urmează a fi admisă, pentru considerentele ce succed.

Cu privire la termenul de contestare

Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la examinarea cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei deciziei în condițiile prevăzute de lege.

În speță, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 634088 și decizia de sancționare au fost întocmite la 14 august 2026, iar contestația împotriva acestora a fost depusă de Cojocari Ion la 3 septembrie 2026.

În susținerea respectării termenului de contestare, contestatarul a invocat faptul că procesul-verbal nu i-a fost prezentat pentru semnare și nici nu i-a fost înmânată copia acestuia. În ședința de judecată, acesta a explicat că a aflat despre sancțiunea aplicată prin

intermediul cabinetului personal, după care a solicitat Inspectoratului de Poliție eliberarea copiei procesului-verbal.

Instanța reține că procesul-verbal nu poartă semnătura contestatarului și nu conține mențiuni care să explice lipsa acesteia ori să confirme că actul i-a fost prezentat spre semnare. Deși în procesul-verbal sunt consemnate obiecții atribuite persoanei vizate, această împrejurare nu demonstrează, prin ea însăși, că persoanei i-a fost adusă la cunoștință decizia de sancționare în condițiile prevăzute de lege.

Totodată, instanța constată că, prin scrisoarea din 1 septembrie 2026, Inspectoratul de Poliție i-a comunicat contestatarului că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost expediat la adresa sa de domiciliu. Cu toate acestea, la materialele cauzei nu au fost anexate dovezi care să confirme expedierea efectivă și înmânarea actului destinatarului.

În aceste circumstanțe, instanța reține că materialele cauzei nu conțin dovezi care să confirme înmânarea sau comunicarea legală a deciziei de sancționare contestatarului, nefiind astfel demonstrat că acesta a luat cunoștință de conținutul actului în condițiile prevăzute de art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin urmare, în lipsa unor dovezi care să permită stabilirea curgerii și expirării termenului legal de contestare în raport cu situația procesuală a contestatarului, instanța constată că nu este demonstrată tardivitatea contestației depuse la 3 septembrie 2026, motiv pentru care aceasta urmează a fi examinată în fond.

Cu privire la legalitatea procesului-verbal

Examinând legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit la 14 august 2026 în privința lui Cojocari Ion, în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, prin prisma argumentelor invocate în contestație, a explicațiilor oferite în ședința de judecată și a materialelor cauzei, instanța constată existența unor încălcări procedurale care, apreciate în ansamblu, sunt de natură să afecteze în mod esențial legalitatea actului de constatare și exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale persoanei vizate.

Potrivit art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție trebuie să cuprindă fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii acesteia, precum și circumstanțele cauzei care prezintă importanță pentru stabilirea faptelor și a consecințelor lor juridice.

Totodată, conform art. 443 alin. (1) lit. e), f) și g) din același cod, procesul-verbal trebuie să cuprindă încadrarea juridică a faptei, mențiunea privind aducerea la cunoștința persoanei a drepturilor și obligațiilor procesuale, precum și obiecțiile și probele pe care aceasta le invocă în apărarea sa.

În conformitate cu art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

La rândul său, art. 443 alin. (6) reglementează procedura aplicabilă în cazul absenței persoanei citate legal sau al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal, impunând consemnarea împrejurării respective și certificarea acesteia în condițiile prevăzute de lege.

De asemenea, potrivit art. 443 alin. (13) din Codul contravențional, copia procesului-verbal se înmânează persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, la cererea acesteia.

În ceea ce privește consecințele nerespectării cerințelor legale, art. 445 alin. (2) din Codul contravențional stabilește că celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din cod pot determina nulitatea procesului-verbal numai dacă afectează în mod esențial fondul cauzei.

Prin urmare, instanța reține că nulitatea întemeiată pe această dispoziție nu intervine automat pentru orice neregularitate formală, fiind necesară examinarea naturii încălcării, a circumstanțelor concrete în care aceasta s-a produs și a consecințelor sale asupra garanțiilor procesuale și asupra posibilității verificării legalității actului contestat.

Cu referire la respectarea procedurii de semnare a procesului-verbal

Instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Cojocari Ion nu poartă semnătura acestuia, deși, potrivit art. 443 alin. (5) din Codul contravențional, procesul-verbal urmează a fi semnat pe fiecare pagină de agentul constatator și de persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Totodată, instanța observă că procesul-verbal cuprinde obiecții atribuite contestatarului, împrejurare care indică faptul că acesta a avut posibilitatea de a-și exprima poziția în cadrul procedurii de constatare. Cu toate acestea, consemnarea unor asemenea obiecții nu permite, prin ea însăși, concluzia că persoanei i-a fost prezentat spre verificare și semnare procesul-verbal în forma sa finală.

În acest sens, instanța reține că actul contestat nu conține nicio mențiune referitoare la un eventual refuz al persoanei de a semna procesul-verbal și nici nu sunt consemnate împrejurări care ar explica lipsa semnăturii acesteia. De asemenea, nu rezultă că ar fi fost respectată procedura prevăzută de art. 443 alin. (6) din Codul contravențional pentru situațiile în care persoana refuză să semneze actul.

În ședința de judecată, contestatarul a susținut că procesul-verbal nu i-a fost prezentat pentru semnare și că, deși a solicitat înmânarea unei copii, aceasta nu i-a fost eliberată.

Instanța constată că lipsa semnăturii contestatarului reprezintă o împrejurare obiectivă, confirmată de conținutul procesului-verbal. În schimb, motivul acestei omisiuni nu poate fi stabilit cu certitudine din materialele administrate, întrucât acestea nu conțin mențiuni sau alte date care să confirme prezentarea actului spre semnare ori existența unui refuz al persoanei de a-l semna.

Instanța subliniază că semnarea procesului-verbal de către persoana vizată nu constituie o recunoaștere a vinovăției și nici o manifestare de acceptare a sancțiunii aplicate. Cerința respectivă are o finalitate procedurală distinctă, fiind destinată să asigure posibilitatea persoanei de a lua cunoștință de conținutul actului întocmit, de a verifica exactitatea datelor consemnate și de a-și exprima poziția față de acuzația contravențională formulată.

Prin urmare, simpla existență a unor obiecții consemnate în procesul-verbal nu suplinește respectarea procedurii de semnare și nu constituie o dovadă suficientă că

persoana a luat cunoștință de întregul conținut al actului, inclusiv de decizia de sancționare.

Cu referire la comunicarea procesului-verbal, instanța reține că, potrivit explicațiilor contestatarului, acesta a solicitat înmânarea copiei actului, însă solicitarea nu a fost satisfăcută. Totodată, deși la materialele cauzei este anexată scrisoarea din 21 august 2026, nu au fost prezentate dovezi care să confirme expedierea și recepționarea procesului-verbal de către destinatar.

Instanța apreciază că lipsa dovezii comunicării actului prezintă relevanță în contextul circumstanțelor constatate, întrucât nu permite stabilirea faptului că persoana a avut posibilitatea de a lua cunoștință de conținutul integral al procesului-verbal și al deciziei de sancționare, în condițiile prevăzute de lege.

În consecință, instanța reține că lipsa semnăturii contestatarului, neconsemnarea împrejurărilor care ar justifica această omisiune și absența dovezilor privind comunicarea actului constituie neregularități procedurale care urmează a fi apreciate în ansamblu, inclusiv în coroborare cu deficiențele privind descrierea faptei contravenționale, pentru a stabili dacă acestea au afectat în mod esențial fondul cauzei, în sensul art. 445 alin. (2) din Codul contravențional.

Cu privire la descrierea faptei contravenționale

Examinând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 634088 din 14 august 2026, instanța constată că, la rubrica destinată descrierii faptei contravenționale, agentul constatator s-a limitat la consemnarea mențiunii „64 KM/H”.

Totodată, în cuprinsul actului au fost indicate datele de identificare ale automobilului Renault Kadjar, cu numărul de înmatriculare *****, precum și prevederile pct. 47 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere, referitoare la limitele maxime de viteză admise pe drumurile publice.

Potrivit art. 443 alin. (1) lit. d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal trebuie să cuprindă descrierea faptei contravenționale, circumstanțele relevante ale săvârșirii acesteia și încadrarea juridică a conduitei imputate.

Instanța reține că obligația de descriere a faptei contravenționale urmărește individualizarea concretă a acuzației, astfel încât persoana vizată să poată identifica acțiunea sau inacțiunea care îi este imputată, împrejurările în care aceasta ar fi fost săvârșită și elementele de fapt care justifică încadrarea juridică reținută de agentul constatator.

În cazul contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, elementul material constă în depășirea vitezei de circulație stabilite pe sectorul respectiv de drum cu o valoare cuprinsă între 10 și 20 km/h. Prin urmare, pentru individualizarea conduitei contravenționale nu este suficientă indicarea vitezei de deplasare, fiind necesar să rezulte și limita de viteză aplicabilă în împrejurările concrete ale cauzei, precum și depășirea acesteia.

Or, în speță, agentul constatator a consemnat viteza de 64 km/h, fără a preciza expres, în descrierea faptei, limita de viteză pretins încălcată și fără a expune în mod concret în ce a constat depășirea acesteia.

Instanța nu ignoră faptul că procesul-verbal cuprinde încadrarea juridică în baza art. 236 alin. (1) din Codul contravențional și reproducerea prevederilor pct. 47 alin. (1) din Regulamentul circulației rutiere. Cu toate acestea, indicarea normei de sancționare și reproducerea unei dispoziții regulamentare cu caracter general nu sunt, prin ele însele, echivalente cu descrierea împrejurărilor de fapt care au determinat reținerea încălcării respective.

În acest sens, instanța subliniază că limita de viteză aplicabilă constituie un element relevant pentru stabilirea existenței contravenției și a încadrării juridice a faptei, iar aceasta trebuie să rezulte suficient de clar din circumstanțele individualizate în procesul-verbal, fără a fi necesară completarea ulterioară a acuzației prin deducții asupra situației de fapt reținute de agentul constatator.

În consecință, instanța apreciază că modalitatea de consemnare a faptei nu asigură individualizarea corespunzătoare a conduitei imputate contestatarului, întrucât nu evidențiază în mod explicit elementele factuale care justifică reținerea depășirii limitei de viteză în condițiile art. 236 alin. (1) din Codul contravențional.

Această deficiență prezintă relevanță pentru aprecierea legalității procesului-verbal, întrucât privește însăși delimitarea acuzației contravenționale și posibilitatea verificării concordanței dintre fapta descrisă și norma juridică aplicată.

Cu privire la caracterul esențial al încălcărilor constatate și consecințele acestora

În aprecierea consecințelor juridice ale neregularităților constatate, instanța reține că, potrivit art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, încălcarea cerințelor prevăzute de art. 443 sau a altor norme imperative ale Codului contravențional poate determina nulitatea procesului-verbal atunci când afectează în mod esențial fondul cauzei.

Aplicarea acestei dispoziții presupune nu doar identificarea unor abateri de la cerințele legale privind întocmirea procesului-verbal, ci și examinarea naturii acestora, a consecințelor asupra garanțiilor procesuale ale persoanei vizate și a posibilității înlăturării neregularităților constatate în cadrul controlului judecătoresc.

În speță, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție prezintă mai multe neregularități, referitoare atât la individualizarea faptei imputate, cât și la respectarea procedurii de întocmire și aducere la cunoștință a actului de constatare.

Astfel, procesul-verbal nu poartă semnătura contestatarului și nu conține mențiuni privind un eventual refuz de semnare sau alte împrejurări care să explice lipsa acesteia. Totodată, materialele cauzei nu cuprind dovezi privind înmânarea ori comunicarea copiei actului, deși contestatarul a susținut că a solicitat-o expres.

Instanța constată, de asemenea, că descrierea faptei contravenționale este insuficient individualizată, agentul constatator limitându-se la consemnarea vitezei de 64 km/h și la reproducerea unor prevederi generale ale Regulamentului circulației rutiere, fără a preciza în mod concret limita de viteză pretins încălcată și depășirea acesteia.

Instanța apreciază că neregularitățile identificate nu pot fi reduse, în circumstanțele prezentei cauze, la simple deficiențe de redactare sau omisiuni lipsite de consecințe juridice.

În particular, insuficienta individualizare a faptei privește un element esențial al acuzației contravenționale, întrucât, în cazul contravenției prevăzute de art. 236 alin. (1) din Codul contravențional, caracterul ilicit al conduitei nu rezultă din simpla indicare a vitezei de deplasare, ci din depășirea limitei de viteză stabilite pentru sectorul respectiv de drum, în proporția prevăzută de norma de sancționare.

Prin urmare, omisiunea individualizării corespunzătoare a acestor împrejurări afectează claritatea acuzației și verificarea concordanței dintre situația de fapt reținută de agentul constatator și încadrarea juridică aplicată.

În același timp, lipsa semnăturii contestatarului, neconsemnarea motivului acestei omisiuni și absența dovezilor privind comunicarea procesului-verbal generează incertitudini cu privire la respectarea procedurii legale și la posibilitatea persoanei de a lua cunoștință de conținutul final al actului, inclusiv de decizia de sancționare.

Sub aspectul posibilității remedierii neregularităților, instanța reține că administrarea probelor în cadrul examinării contestației poate contribui la verificarea circumstanțelor cauzei, însă nu poate avea ca efect completarea de către instanță a elementelor factuale esențiale ale acuzației care nu au fost individualizate corespunzător în procesul-verbal.

Or, instanța este chemată să exercite controlul judecătoresc asupra legalității și temeiniciei actului contestat, iar nu să substituie agentul constatator în formularea ori completarea acuzației contravenționale. O asemenea intervenție ar depăși limitele verificării judiciare și ar afecta distincția dintre atribuțiile autorității constatatoare și cele ale instanței de judecată.

În consecință, instanța ajunge la concluzia că încălcările procedurale constatate afectează în mod esențial fondul cauzei și nu pot fi înlăturate în cadrul controlului judecătoresc, fiind întrunite condițiile prevăzute de art. 445 alin. (2) din Codul contravențional pentru constatarea nulității procesului-verbal, precum și cele prevăzute de art. 461 alin. (2) din același cod pentru încetarea procesului contravențional.

Constatarea nulității procesului-verbal constituie, în circumstanțele cauzei, un temei suficient pentru anularea actului contestat și a deciziei de sancționare, fără a mai fi necesară examinarea temeiniciei acuzației contravenționale prin prisma suficienței probelor administrate în susținerea acesteia.

Cu privire la celelalte obiecții și solicitări formulate de contestatar

Referitor la obiecțiile contestatarului privind admisibilitatea extrasului din cazierul contravențional, autenticitatea și integritatea probelor obținute prin intermediul aparatului radar, instanța reține că acestea vizează aspecte referitoare la admisibilitatea și forța probantă a mijloacelor de probă administrate în susținerea acuzației contravenționale.

Instanța constată că, în condițiile reținerii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în temeiul art. 445 alin. (2) din Codul contravențional, examinarea distinctă a acestor obiecții nu mai este necesară pentru soluționarea contestației. Or, încălcările procedurale constatate constituie un temei suficient pentru anularea actului contestat, independent de aprecierea temeiniciei acuzației contravenționale, iar eventuala confirmare a împrejurărilor de fapt prin probe suplimentare nu ar putea înlătura consecințele juridice ale nulității reținute.

Călăuzindu-se de prevederile art. 445 alin. (2), art. 448, art. 460, 461 și art. 462–463 din Codul contravențional, instanța de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestaţia depusă de Cojocari Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 din 14.08.2026 și deciziei de sancționare întocmite în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 634088 din 14.08.2026 și decizia de sancționare întocmite în privința lui Cojocari Ion în baza art. 236 alin. (1) Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecător **Nelea Codreanu**